

Marija, naš zgled in priprošnja

Bog, ki je očaran nad svojimi ustvarjeninami, obsipava človeka s pokloni, kot je to storil pri Mariji, ko jo je po angelu Gabrielu pozdravil: » ... *milosti polna*«(prim. Lk 1,28) in jo s temi besedami razglasil za mojstrovino lepote. In Marija, božja ustvarjenina, odgovori z Maginifikatom (Lk 1,46-55) in vanj zajame moč slavljenja, ki razširi človeško srce in ga uvede v pristen odnos z Bogom.

Tudi mi, dragi bratje in sestre, uprimo naš kontemplativni pogled v skrivnost Lepote, katere podoba smo. V Avguštinovih Izpovedih najdemo iskren vzklik: "Pozno sem te vzljubil, lepota, večno davna, večno nova, pozno sem te vzljubil." To je krik duše vseh časov. Tu odmeva njegova globoka želja, da bi stopil na pot, ki vodi od lepote k Lepoti, od predzadnjega h Končnemu, da bi znova odkril smisel in naravo vsega, kar obstaja v osnovi vsake lepote: "In glej, bil si v meni, in jaz sem bil zunaj, in tam sem te iskal, nelep sem se gnal za lepimi stvarmi, ki si jih ti ustvaril. Vabil si in klical in prebil mojo gluhotu. Bliskal si in žarel in pregnal mojo slepoto."

Učlovečena Beseda, ki si je privzela telo po Deviški Materi Mariji, je pot do končne Lepote. Jezus Beseda nas vodi k izviru lepote in nas priteguje z vrvicami ljubezni. Lepota spodbudi še drugo gibanje: odgovor ljubezni, ki se želi srečati in zreti Lepoto. Odpraviti se je potrebno na pot, ki jo privlači ljubezen, ki se je spustila k nam kot milost in svoboda.

Naše misli se obračajo k Mariji, ki je združena s skrivnostjo. Postala je tempelj tišine, brez katere seme Besede ne raste in čudenje pred Gospodom in njegovimi čudeži ne cveti. Marija vse premišljuje v srcu in vse ljubosumno čuva. Česar ne razume, čaka, da se skrivnost razodene. Pripoved o Jezusovem otroštvu, kakor jo je napisal evangelist Luka, je bila prej vpisana v Marijino srce, kot na pergamente. V tem prostoru globine je vsaka Marijina beseda veselja, upanja in bolečine postala spomin na Boga za vztrajno kontemplativno razmišljanje.

V Mariji zremo mistično pot osebe in žene, ki v ponižnosti okuša skrivnost dokončne izpolnitve. Žena, ognjena s soncem, se pojavi kot čudovito znamenje na nebu: »Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ognjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd.« (Raz 12,1)

Marija živi z očmi, uprtimi v Kristusa in napravi vsako njegovo besedo za svojo: »Marija pa je vse to ohranila in premišljevala v svojem srcu« (Lk 2,19; prim. 2,51). Spomini na Jezusa, ki so se vtisnili njeni duši, so jo spremljali v vseh okoliščinah, ko je v svojih mislih spet podoživljala razne trenutke svojega življenja, ki jih je preživela ob

Jezusu. Ti spomini so v nekem smislu sestavljali »rožni venec«, ki ga je ona sama nenehno ponavljala v dneh svojega zemeljskega življenja. In tudi zdaj, sredi radostnih spevov nebeškega Jeruzalema, ostaja razlog njenega zahvaljevanja in hvaljenja nespremenjen. Ta razlog navdihuje njeno materinsko skrb za potujočo Cerkev, s katero še naprej razvija dogajanje svoje zgodovine kot oznanjevalke. Marija spet in spet nenehno predlaga verujočim »skrivnosti« svojega Sina, z željo, da bi jih premišljevali in bi mogle izlivati vso svojo odrešilno moč. Pri molitvi rožnega venca stopi krščansko občestvo v sozvočje z Marijinim spominom in pogledom.

Rožni venec nas mistično vodi v bližino Marije, ki se je posvečala spremljanju Jezusove človeške rasti v nazareški hiši. To ji dopušča, da tudi nas vzgaja in nas oblikuje z isto skrbnostjo, dokler se v nas v vsej polnosti ne upodobi Kristus (prim. Gal 4,19). Marijin mesec majnik nas vabi k poglobljeni molitvi, da bi se skupaj z Marijo upodabljali po Kristusu.

V RAZMISLEK

Marija je reči, ki jih ni razumela, »premišljevala v svojem srcu« (Lk 2,19; prim. 2,51). Če česar ni razumela, je čakala, da se skrivnost razodene. Delam tudi jaz tako, ali begam od enega svetovalca do drugega in nestrpno iščem odgovore?

Premišljajmo, katerih modrosti se lahko naučimo od Božje Matere. V pogovoru naštejmo tiste, za katere menimo, da bi nam prišle prav v teh časih!

Kako doživljam molitev rožnega venca (ali rožnega venca Božjega usmiljenja)? Kakšen pomen ima v mojem življenju?

Morda bi lahko naša bratstva okrepili tudi s skupno molitvijo rožnega venca! Zdaj, ko se je možno pogovarjati in celo videti praktično zastoj, bi lahko poklicali drug drugega in molili skupaj. Morda kdaj klepetamo dalj časa po telefonu; predlagam, da bi v mesecu maju povabili na pogovor še Marijo in tudi na ta način skupaj slavili Gospoda ...

MOLITEV K BLAŽENI DEVICI

Sveta božja Mati, dobrotljiva in vzvišena, prosi za nas Kralja, izročene v smrt, svojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa (prim. Jn 19,15); naj nam po svoji dobrotljivosti in v moči svojega najsvetejšega učlovečenja ter svoje najbridkejše smrti odpusti vse naše grehe. Amen.